

paa det samme Punkt, hvorpaa de nu staae — thi det maa det ærede Medlem ikke overse, at i den Calculé, der har foreligget Indkomsskatudvalget, er der aldeles ikke taget Hensyn til de forøgede Udgifter, som ville flyde af de Repræsentationen forelagte Udkast til Love om Marinens og Hærens Organisation. Det ærede Medlem har meent, at man uden Betænkelse skulde tye til Reserveconden og benytte dens Midler til at dække den Underbalance, hvis Tilstedeværelse jeg dog troer, at han egentlig talte ikke rigtig benægtede. Han har i den Henseende givet os et meget lyst Billede af vor Fremtid, og det være langt fra mig at sige, at det i og for sig er usandt; jeg veed heller aldrig at have givet en mørk Skildring af vor finansielle Stilling, og jeg troer ogsaa, at jeg har henvist til, at den om 10 Aar vil være væsentlig forandret, forudsat, at der ikke indtræffer extraordinaire Forhold, som intet Menneske er istand til at sikkre os for. Jeg siger altsaa, at det er meget sandsynligt, at vor finansielle Stilling om 10 Aar vil være en helt anden, end den er for Diebliffet, men Spørgsmaalet er om at hjælpe os over disse 10 Aar, og det er jo netop det, der er Hensigten med det forelagte Lovforslag om en Indkomsskat. Jeg skal forøvrigt sige det ærede Medlem, at, saaledes som Lovudkastet nu foreligger, er jeg saa langt fra at være nogen Under af det, at, forudsat at jeg vedbliver at være Finansminister, vil det neppe komme frem mere fra mine Hænder i den Skikkelse, hvori det nu er vedtaget. — Men det ærede Medlem henviste, som sagt, til den uhyre Reservecond, vi skulde have, han nævnte endogsaa, troer jeg, 57 Millioner. Jeg maa forudsætte, at han der har taget Activerne med (Andræ: Nei.) Ja, saa indseer jeg ikke, hvorfra de 57 Millioner komme; thi den officielle Dypgjørelse af Reserveconden er, saavidt jeg mindes, imellem 21 og 22 Millioner (Drs føreren og Andræ: Læg 29 Millioner til). De ærede Medlemmer mene sagtens de 29 Millioner fra Hertugdømmerne; ja, lægges de til, saa bliver det

ganske vist 50 Millioner. Men hvad saa Mere? — Men lad os betragte denne Reservecond og disse mange Activer, og lad os spørge os selv, om de da virkelig ere disponible. Ja, det ærede Medlem har paavist en Række af dem, der er disponibel, det er nemlig det, der indkommer contant fra de Stater, der skulle afløse Drefundstolden, og som forhaabentlig fremdeles vil indkomme i rette Tid. Dernæst er der en anden Række, som indkommer contant, og som det ærede Medlem ogsaa er kommet tilbage til ved en senere Side af sit Foredrag, den, som jeg maa tilstaae, jeg næsten beslager indkommer contant i denne Tid; det er nemlig Aversjonalssummen for Pensionerne. Den indkommer iaar med 864,000 Rd., den indkommer til næste Aar med et lignende Beløb, og saa endnu i April 1869 med c. $\frac{1}{2}$ Million Rd.; men dermed er det forbi, og saa have vi ikke Andet tilbage end Pensionsskylderne, som disse Summer skulle være Equivalent for, og man postere, som man vil, saa bliver det dog nødvendigt, at Pensionerne udredes. Det er en af de store Feil, om jeg saa maa sige, ved vor nærværende Dypgjørelse af Balancen, at man glat væk tager disse betydelige Beløb til Indtægt, forbruger dem, anviser paa dem og kun beholder de Udgifter, som skulle beskrives ved dem, tilbage; istsor anviste man saaledes 1,000,000 Rd. paa dem. Naar det ærede Medlem sagde, at vi i Virkeligheden ikke havde forbrugt Noget af Activerne, fordi vi samtidigt dermed havde formindsket vor Statsgjæld, da beder jeg det ærede Medlem overveie, om vi have formindsket vor Statsgjæld i samme Forhold som det, hvori vi vi forbruge vore Activer, naar vi benytte denne extraordinaire Aversjonalssum paa den Maade, som vi hidtil have gjort, og som vi gjøre iaar og ventelig ogsaa ville gjøre til næste Aar. — Hvad nu de 29 Millioner for Hertugdømmerne angaaer, da trostede det ærede Medlem os med, deels at de snart ville komme ind, hvori jeg ikke skal modsigte det ærede Medlem, da vi jo skulle have dem i Genhold til Fredstractaten, og deels med, at de Activer, vi